

Zamenjene uloge

Imam 31 godinu. U dugoj sam i srećnoj vezi kakvu bih svakome pozelela. Moj problem su moji roditelji. Otkad znam za sebe, oni su na ratnoj nozi. Ali poslednjih nekoliko nedelja, otkad se otac odselio i najavio razvod, stvari su se dodatno pogoršale. Majka sa kojom sam ostala u kući stalno mi priča protiv oca, smišlja kako da mu napakosti i očekuje da ja učestvujem u tome. A kada se vidim sa ocem doživljavam istu priču. Trebalo je da se preselim kod dečka, da počnemo da živimo zajedno, a potom i da se venčamo. Ali sada me majka preklinje da ne idem, kaže da će se ubiti ako je i

ja ostavim na cedilu. Odlazak od kuće bi za mene bio ne samo korak napred u zblizavanju sa dečkom, već bih se, iskreno rečeno, na taj način i spasla paklene atmosfere u kojoj sada živim. Ali kad god pomislim da ostavim majku, preplavi me užasna griža savesti. Šta da radim?

(Zorica Ristanović, Kragujevac)

Draga Zorice, pre svega, čestitam vam na uspešno izgrađenoj vezi uprkos negativnom primeru u svojoj primarnoj porodici. Eto, i to se ponekad dešava – umesto da iskopiramo model odnosa svojih roditelja, nama on posluži kao povod za odluku da sebi tako ne-

što nikad ne dozvolimo. Nepravilnost koja se na prvi pogled detektuje u odnosu vas i vaših roditelja je da ste malčice (ili malo više) zamenili uloge. Njih dvoje se trenutno ponašaju poput dva deteta u konfliktu koja od majke (tj. vas) očekuju posredovanje i arbitražu. Vaš zadatak jeste da pružite roditeljima ljubav i saosećanje, ali njihov međusobni odnos ostavite njima. Ali zato u potpunosti preuzmite odgovornost za odnos sa svojim emotivnim partnerom i ne dozvolite da iko drugi utiče na vaše zajedničke odluke. Bilo bi pogrešno da svoju sreću sa njim podredite nazovi-sreći svojih roditelja. Štaviše, ne sumnjam da će za vas, kao što i sami slutite, preseljenje kod dečka biti veoma blagotvorno. Stoga svojim roditeljima, uz puno takta ali i odlučnosti, stavite do znanja da niste spremni ni kompetentni da u njihovom odnosu igrate ulogu sudije i medijatora. Štaviše, možete im predložiti da zatraže stručnu pomoć.

PREBACUJU MIDA OGOVARAM

Imam 42 godine, udata sam i imam sina. Radim kao komercijalista u privatnoj firmi i delim kancelariju sa još tri kolegice. Nekada od posla ne dižemo glavu a nekad se pomalo i dosađujemo... i u toj dosadi pretresamo sve moguće – od rasprodaja i recepata do najintimnijih tema. Pre nekoliko dana mi je moja kolegica, inače najčuljivija od nas četiri, prebacila kako volim da ogovaram. Ako to i činim, onda to stvarno nije svesno niiti je sa lošom namerom. Molim vas recite mi šta se smatra ogovaranjem? Da li je ogovaranje ako pričam negativno o nekome ko me je povredio?

(Milena Lazić, Beograd)

Draga Milena, mogli bismo reći da je ogovaranje negativna priča o drugome, u njegovom odsustvu, koja je sama sebi cilj. Na primer, komentarišemo kako kolegica iz susedne kancelarije ima veliku platu a nikad nema frizuru i oblači se isključivo kod Kineza. Ili pričamo o kolegi i njegovom lošem braku u kojem ostaje iz materijalnog interesa. Pored toga što nam ovakve priče služe za ubijanje dosade, njima najčešće nesvesno šaljemo poruku kako smo bolji od osobe koju ogovaramo, jer svako lakše vidi tuđe mane nego svoje. Ipak, nije svaka negativna priča o drugima - ogovaranje. Na primer, možemo pričati o nečijem postupku koji nas je povredio, opisujući kako je on na nas delovao. To može biti vrlo korisno za

naše mentalno zdravlje jer predstavlja svojevrsan proces emocionalnog čišćenja. Takođe, ako od priče o drugima imamo neke intelektualne ili duhovne dobrobiti – nešto smo iz nje naučili – ni to nije ogovaranje. Ipak, sve ovo ne znači da moramo paziti na svoj jezik 24 sata. Ako nemamo preča posla i ako naša priča nikome ne može da naškodi, onda „dobro staro ogovaranje“ nije nešto što nas čini lošim ljudima.

SVEKAR ILI KARIJERA?

Moj muž i ja radimo u firmi mog svekra. Muž ima dogovor sa ocem da uzima iz kase mesečno određenu svotu koja se knjiži kao trošak poslovanja. Ja ne dobijam ni platu niti imam pravo da uzimam novac iz kase, iako sam ja za nju zadužena. Međutim, ja uzimam novac iz te kase i krijuču od svih, pa i od muža, odlažem ga na svoju štednu knjižicu za koju niko ne zna. Budući da se svekar prema meni ponaša sa velikim nipodaštavanjem, ne osećam grižu savesti. U poslednje vreme, kada treba da se obratim svekru, primećujem da imam tikove. Uverena sam da je to od straha jer je on vrlo neprijatan čovek, mada nikada nikoga nije udario. Pre nekoliko dana dobila sam ponudu da od nove godine radim u svojoj struci - budem vaspitačica u obližnjem vrtiću. Sada se nalazim pred velikom dilemom - duša mi hoće u vrtić, ali se osećam kao izdajica pri pomisli da ću ostaviti muža i svekra na cedilu. Pričala sam o tome sa mužem, on smatra da treba da ostanem sa njima i razvijam porodični biznis koji će danas-sutra naslediti naša deca. Šta da radim? (Maja Sekula, Raška)

Draga Majo, lepo je što ste se školovali za struku kojom zaista želite da se bavite. Logičan sled događaja bi bio da sada, kada vam se pružila prilika, nastavite tim putem. Odluka da počnete da radite u vrtiću dugoročno je bolja ne samo za vas, već i za vašu porodicu, jer je čini zdravijom i manje zavisnom od vašeg svekra. Kada budete idući put pričali sa svojim suprugom o razlozima ovakve odluke, stavite u prvi plan ljubav prema profesiji i povećavanje vašeg porodičnog budžeta a ne tešku narav svog svekra i vašu zavisnost od njega. Što se tiče tikova, znate i sami kako se kaže u narodu za nekog ko je zbog nečega kriv – „Ne sme da mu pogleda u oči.“ Možda i vaši tikovi to govore. Bez obzira koliko pokušavali da opravdate svoj po-

stupak, on se svakako u vašem podsvesnom umu registruje kao pogrešan. Bilo bi dobro da se zbog tikova obratite stručnom licu za pomoć. A ako niste u situaciji, onda uradite sledeće: izaberite osobu kojoj verujete, odvojite sat-dva tokom kojih ćete joj, uz molbu da vas ne prekida, ispričati u što više detalja sledeće: 1. U kojim prilikama, na koji način i koliko novca ste uzimali iz kase 2. Kakve je to posledice imalo ili bi moglo da ima 3. Koji svoj standard (stav, princip) ste time prekršili? 4. Na koji način biste mogli da otklonite moguće posledice? 5. Šta ste iz ovoga naučili? Kada sve ovo učinite, preduzmite sve neophodne korake za što bezbolnije napuštanje starog radnog mesta i prelazak na novo.

ĆERKA NEĆE DA SLUŠA

Moja ćerka ima 18 godina i prilično je problematična. Stalno je zlovoljna, sa mužem i sa mnom skoro ne komunicira i protiv se svemu što joj se kaže. Budući da je moj muž strog i ne trpi pogovor, a ona tvrdoglavica i stalno tera inat, naš život se poslednjih godina pretvorio u pakao. Po ceo dan slušam njihove svađe. Ipak, najstrašnije mi je bilo kada jedne večeri nije došla kući na vreme i moj muž ju je kaznio tako što joj nije dao da uđe u kuću. Štaviše, nije joj dozvolio da se vrati još celih nedelju dana pa je spavala kod drugarice. Sa ovim njegovim postupkom nisam se složila, ali nisam ništa rekla jer svakako ne bi vredelo. Kada on nešto odluči, to prosto mora da bude tako. U stvari, čini mi se da je ćerka na njega, pa se, što kaže naš narod, namerio tuk na luk. A ja, kao najslabija karika naše porodice, samo stojim sa strane i očajavam. Doduše, tu i tamo pokušam da ubedim ćerku da treba da sluša oca i da ne treba da mu tera inat, ali ona neće da sluša. Šta da radim? (Jasmina Janačković, Novi Beograd)

Poštovana Jasmina, ne bih se složila da vam je ćerka problematična, ona se prosto ponaša kao većina njenih vršnjakinja. Ima svoje buntovničke faze i podsvesnu

Šaljite vaša pitanja

Drage čitateljke i čitaoci, Vaša pitanja šaljte na: Ona Magazin, Oblakovska 28, 11000 Beograd ili na e-mail magazin. ona@gmail.com Prosledićemo ih Oliveri Ptici, piscu i treneru ličnog razvoja, od koje ćete dobiti stručnu pomoć. Diskrecija je zagarantovana, ali ako želite, šaljte svoja pitanja pod pseudonimom ili inicijalima.

želju da sruši autoritet svojih roditelja. Takođe, svaki čovek na bespogovorna naređenja prirodno reaguje jakim opiranjem i inatom, pogotovo ako je u godinama vaše ćerke. Osim toga, nepoverenje baš i nije neki motivator. Naprotiv, ono nas razrešava obaveze da ispravno postupamo jer nam se ionako ne veruje. Ako detetu govorimo da je problematično, u prvo vreme će ono nastojati da dokaže da nije, ali ako nastavimo sa svojim tvrdnjama, ono će vremenom upravo tako i postati. Ono što najviše motiviše je pohvala. Na vrlinu najviše podstiče poverenje. Mnogo je teže postupiti loše kada to znači da ćemo prokockati nečije poverenje. Boravak van roditeljske kuće u velikom gradu gde droga, prostitucija i drugi poroci vrebaju sa svih strana nije adekvatna kazna već potencijalno uvećavanje postojećeg problema. U vašoj porodičnoj priči, vi delujete kao bespomoćni posmatrač, što vašoj ćerki otežava situaciju jer je utvrđuje u uverenju da nema ničiju podršku ni razumevanje. Za početak, bilo bi dobro da uzmete više učesća u njenom vaspitavanju, ako ne kao posrednik između nje i muža, onda kao neko ko će uspostaviti istinski kontakt sa njom i pružiti joj ljubav i razumevanje. Kada vaša ćerka bude osetila da u vama ima emotivni oslonac, njena motivacija da se tu i tamo povinuje vašim zahtevima svakako će se povećati.

Ona

KO JE OLIVERA PTICA?

Olivera Ptica je trener ličnog razvoja (metod dubinskog koučinga). U njenoj knjizi „Pronađi svog Anđela Čuvara“ u izdanju „Lagune“ čeka nas mnoštvo korisnih saveta o tome kako da iscelimo svoje telo, dušu i život. U toku su prijave za SEDMOMESEČNU OBUKU ZA DUBINSKI KOUČING (jedan prošireni vikend mesečno) koja počinje u novembru 2015. Više na: www.oliveraptica.rs, e-mail: oliveraptica@gmail.com, i mob. 063 529 788.

